

Протокол

№

гр. София, 27.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7304** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:35 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. В. П. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Д., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ Централна експертна лекарска комисия при Медицински институт – МВР – редовно призован, представлява се от юрк. Т., с днес представено пълномощно.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го ДОКЛАДВА

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр.чл.226, ал.3 от ЗМВР.
Образувано е по жалба на Н. В. П. срещу експертно решение № 105/1 от 17.06.2024г. на Централна експертна лекарска комисия при Медицински институт- МВР.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя, депозирана чрез процесуалния му представител адв. Д. на 09.09.2024 г., с приложения към нея писмени доказателства под опис в изпълнение разпореждане на съда от 02.08.2024 г.

АДВ. Д.: Поддържам жалбата. Моля да се приемат доказателствата. Не възразявам да се приеме административната преписка, с която се запознах. Представям молба с приложени към нея доказателства под опис.

ЮРК. Т.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Няма да представям нови доказателства. Нямам доказателствени искания. Да се приемат днес представените от процесуалния представител на жалбоподателката писмени доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените и съдържащи се в административната преписка писмени доказателства.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към молбата на адв. Д. от 09.09.2024 г.

ПРИЕМА днес представените от адв. Д. писмени доказателства с молба под опис.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Моля да приемете подадената жалба за основателна и да отмените оспорения индивидуален административен акт като незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие на нормите на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона. Това, което ще видите при внимателен прочит на материалите по делото е, че чрез този акт е реализирано едно решение да се прекрати правоотношението на доверителката ми. Нещо повече, причината за нейния престой в болнично заведение и лечение през 2016 г., които по никакъв начин не са се отразили на способността ѝ да бъде служител в системата на МВР, в последствие става причина да се потърси начин да бъде прекратено служебното ѝ правоотношение, защото някои хора, имайки съответното политическо влияние, решават, че трябва да довършат започнатото през 2016 г. От всички изследвания, които са направени на доверителката ми и които са били насочени към установяване на нейното психическо здраве е видно, че тя е имала краткосрочни проблеми, като са видими и причините за това. Видно е, че този проблем е бил преодолян. Този проблем е характерен за голяма част от активното население в страната. След това доверителката ми многократно е била изследвана и е показала много добри резултати на всички тестове, които са ѝ били проведени. При назначаването ѝ в системата на МВР и по време на работата ѝ никога не е имало проблеми до момента, в който някой не решава, че трябва да намери повод да прекрати трудовото и правоотношение и точно заради това този акт е в грубо несъответствие с целта на закона. Административният орган не е положил никакви усилия да установи психичното здраве на доверителката ми и нейната пригодност като служител в системата на МВР, а е реализирал желанието на един друг орган да

бъде прекратено трудовото ѝ правоотношение, като се намери някаква шо-годе благоприлична причина за това. Подобен подход според мен не може да бъде толериран. Подобен подход е крайно неприемлив. Подобен подход демотивира хората във всяка система. Подобен подход руши чувството за справедливост, за законност и всички основни принципи, залегнали в Конституцията на Република България и действащото българско право. Точно заради това считам, че съдът е именно органът, който трябва да вземе отношение и да преустанови категорично подобни порочни практики, като върне на тези хора чувството за справедливост и законност, което е отнето по един изключително брутален начин в този случай. Претендирам присъждане на разноски съобразно списък, който представям. Моля за срок, в който да представя писмени бележки.

ЮРК. Т.: Видно от епикризата, издадена на жалбоподателката от Центъра за психично здраве /ЦПЗ/ в [населено място] лечението е продължило от 10.10.2016г. до 01.12.2016 г. – грубо около 50 дни. Касае за диагноза – смесено тревожно-депресивно разстройство, като характеристиките на това заболяване предполагат периоди на обостряне с изява на цялостен кръг от симптоми и период на ремисия, който може да бъде достатъчно продължителен и в който няма изява на никакви симптоми, както е било в случая при прегледа на жалбоподателката през 2024 г. Но дали в период на ремисия има медикаментозен контрол или лекарски такъв, който да следи състоянието ѝ няма как да се знае, освен ако жалбоподателката не каже за това. Така например информация за това състояние жалбоподателката не е споделила при проверката за издаване за разрешение за достъп до класифицирана информация. Също така искам да допълня, че периодите на ремисия могат да бъдат спонтанни или контролирани по медикаментозен начин, като никой не може да знае когато ще се включи обостряне на това състояние. В разписанието на болестите, цитирано в мотивировката на експертното решение на ЦЕЛК, тази диагноза е била и критерий за определяне на негодност за работа в МВР и за работа с класифицирана информация, както и евентуално носене на оръжие. Всяка една ситуация с напрежение и стрес по време на работата в МВР може да провокира обостряне, криза и активиране на всички симптоми, свързани с това заболяване с неизвестен изход, което от своя страна би било застрашаващо, както за лицето, така и за околните. Правилно и законосъобразно ЦЕЛК се е подчинила на нормите в Наредба № 8121з-345 от 2014 г., съобразно своите правомощия, като се е произнесла за негодност на лицето за служба в МВР. Моля да ми дадете срок за писмени бележки. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като надвишава минималния размер за предоставения вид правна помощ съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет. Моля да съобразите това обстоятелство, като вземете предвид и Решение по дело № С-438 от 2022 г. на СЕС и да осъществите своята преценка, като съобразите липсата на фактическа и правна сложност на делото, както и извършените обем действия при оказаната правна помощ, предвид което моля да намалите размера на възнаграждението.

РЕПЛИКА на АДВ. Д.: Колегата хипотетично разкри какви са потенциалните възможности да се развие едно заболяване, като констатираното през 2016г. на доверителката ми. Тук обаче е било необходимо в конкретика да се изследва нейното състояние през 2024г., както е и направено, като е установено, че тя няма никакви

проблеми и никакви отклонения в поведението си. Трябва да се има предвид, че ситуацията от 2016г. не е възникнала от обичаен стрес, във връзка с нейната работа и личен живот, а от лично упражняван и целенасочен тормоз върху нея от един конкретен човек, който е стоял по-високо в йерархията на служебното ѝ място. Несравним е обичайният стрес на работното място с един такъв целенасочен тормоз, упражняван доста дълъг период от време преди да се появят тези симптоми. Доверителката ми е била служител в системата на МВР и нито веднъж не е проявила каквито и да било отклонения и притеснителни белези в поведението си. С оглед на което хипотетичната възможност тя да бъде непригодна трябва да се отличава от реалните данни и доказателства, които несъмнено сочат, че нейното психично здраве е абсолютно нормално и по никакъв начин не се явява пречка да изпълнява служебните си задължения като служител в МВР в нито една от трите опции, дадени в решението. Тук подчертавам, че една от тези опции изобщо не е свързана с носене на оръжие и такъв тип дейност, а по-скоро се доближава до обикновена дейност, каквато е на всеки един служител в невоенизирана структура. Така че е неуместно да се правят подобни аналози. Доверителката ми е заемала длъжността „стажант“. Сред доказателствата, които днес Ви представих, има изрично писмо от ЦПЗ – Русе, където е проведено лечението, с констатации, че нейното състояние не поражда никакви проблеми и пречки при работа с класифицирана информация.

По отношение на възражението на ответника за адвокатското възнаграждение искам да отбележа следното: такива възражения за прекомерност на адвокатския хонорар за съжаление се правят често. Извън контекста на цитираното по-горе решение на СЕС, което не е едно, а са две, считам, че тези възражения не отчитат фактическата и правна работа на адвоката по един такъв казус и не отчитат факта, че достойнството на един юрист не може да бъде принижавано дотолкова, че да му се присъжда възнаграждение в пъти по-ниско от това, което ще вземе един майстор, който лепи плочки. Въпрос на самоуважение е дали ще направиш такова възражение или не.

ДУПЛИКА НА ЮРК. Т.: По отношение на твърдението на колегата, във връзката с твърдението ми, че това заболяване на жалбоподателката може да се развие заявявам, че епикризата от 2016 г. се касае и е по повод оплаквания от сто дни, а именно: чувство на напрежение, безпокойство, липса на апетит и безсъние, след което същата постъпва за болнично лечение за около 52 дни. Тоест не става въпрос за нещо извънредно и спонтанно, а става въпрос за заболяване, което е в продължителен период от време. В епикризата е видно, че се касае за сериозна диагноза, а именно: смесено тревожно-депресивно разстройство. По отношение на твърдението на колегата за класифицираната информация искам да кажа, че специално в МВР като структура има специфичен ред за вземане на такъв достъп. Пред Вътрешна сигурност се попълва въпросник, в който е зададен въпросът: „Страдате ли от психично заболяване?“ и ако човекът страда такъв достъп не му се дава. Това обстоятелство коментирам във връзка с кандидатстването на жалбоподателката за заемане на длъжността „разузнавач“. Дори към момента тя има достъп до класифицирана информация. Пред психиатричната комисия на МВР г-жа П. е споделила, че издаденият болничен лист през 2016 г. и изобщо лечението ѝ е било по друг повод, а не с конкретното заболяване, като тук се поставя резонният въпрос кое е вярно.

СЪДЪТ ДАВА 14-дневен срок от днес на страните за представяне на писмени бележки и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:59 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: